

således at tilsvarende regler finder anvendelse på *turistbiler*, der erhvervsmæssigt anvendes til transport af personer over landegrænsen.

Bemyndigelsen vedrørende godstransport blev givet ved lov nr. 38 af 13. februar 1952, hvorved der foretoges en ændring i lov nr. 135 af 28. april 1931 om afgift af motorkøretøjer m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 123 af 23. marts 1932 med senere ændringer.

Som begrundelse for udvidelsen af bemyndigelsen anførte *ministeren for offentlige arbejder* ved lovforslagets fremsættelse:

„Efter de hidtil gældende bestemmelser udsættes de danske turistvognmænd i mange tilfælde for dobbelt beskatning, når de kører i udlandet. Efter hvad „Turistvognmændenes Landsorganisation“ oplyser, udgør de afgifter, der f. eks. i Tyskland afkræves som „Beförderungssteuer“ af turistbiler, 0,8 øre pr. personkilometer, d. v. s. at der for kørsel med en 30 personers bus ved blot en enkelt tur over 2 000 km betales en særavgift på henved 500 kr. Denne afgift er væsentligt højere end den tilsvarende danske afgift af udenlandske motorkøretøjer, der efter motorafgiftslovens § 7 beløber sig til 4 kr. pr. dag.

Med Tyskland består der ganske vist en aftale om gensidig afgiftsfrihed for erhvervsmotorkøretøjer, men denne aftale forstås som kun omfattende den ordinære motorskat i Tyskland, ikke den nævnte „Beförderungssteuer“, der skal erlægges som før omtalt, og hvorved danske turistvogne bliver udsat for dobbelt beskatning. De øvrige i medfør af motorafgiftslovens § 7 med fremmede lande afsluttede aftaler om gensidig afgiftsfrihed kommer ikke alle den erhvervsmæssige kørsel til gode.

Det er min opfattelse, at den omtalte dobbeltbeskatning ikke er uden betydning for ejerne af turistvogne, der udsættes for en stedse skarpere konkurrence fra udenlandske turistvognmænds side. Hertil kommer, at den lempelse i afgiftsmæssig henseende, der ved lov nr. 51 af 5. marts 1958 blev indført for rutebilers vedkommende, ved en refusion af afgift pr. passagerplads ikke finder anvendelse på de her omhandlede turistvogne.

Den vægtafgift, der svares her i landet af turistvogne, kan for den enkelte vognmand andrage meget betydelige beløb, for de større vogne 5 000-6 000 kr. pr. år. En tilbagebetaling af afgiften efter de foreslåede retningslinjer skønnes dog kun at ville medføre en mindreindtægt for staten på ca. 50 000-100 000 kr. årligt, idet der regnes med, at ordningen vil omfatte 400 turistbiler med et gennemsnitligt årligt ophold i udlandet på 50 dage.

Med hensyn til de foreslåede vilkår for tilbagebetalingen og de nærmere regler herom tillader jeg mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget. Reglerne er i øvrigt enslydende med de ved lov nr.